

Pormestarikunnan kiemuroita

MITÄ YHTEISTÄ on Niememaan rantakaistaleen pakkolunastuksen yli kahdella miljoonalla eurolla ja Toivion osayleiskaavaluonnoksella?

Vastaus on virkamiesvalta pormestarikunta Pirkkalassa. Täytyy ruveta itse vastaamaan, kun Kuntaorganisaatio kiemurtelee vastauksissaan kuntalaisia puhutteleviin kysymyksiin. Niememaan rantakaistaleen kaavoitus kevyen liikenteen käyttöön on käsittämättömän prosessin lopputulos. Toivion kaavoitus on yhtä käsittämätön, kun sitä katselee asukkaana, Tampereen kaupunkiseudun rakennesuunnitelman 2040 ja Pirkanmaan maakuntakaavan 2040 näkökulmasta.

Kuntalaisen näkökulmasta Pirkkalan poliittinen johto ja virkamieskunta näyttävät elävän virkeässä vuorovaikutuksessa, kun poliittisen johtajan pitäisi katsella asioita myös kuntalaisen kan-

nalta. Mitä hyötyä on kuntalaiselle, jos se maksaa lunastuksen jälkeen kevyen liikenteen pätkästä messinkiä ja sen parhaille virkistysmaille Toivion luontohelmeen rakennetaan kerrostaloja. Kuvitellaanko kuntaorganisaatiossa, että kuntalainen retkeilee mieluummin asukkaiden ikkunoiden alla kuin Taaporinvuoren Luontohelmessä?

Näyttää siltä, että virkamies on saanut otteen pormestarikunta Pirkkalasta. Syntynyt tilannetta voisi kuvata monella tavalla demokratian ja kansalaisyhteiskunnan kannalta. Jätän asian tämän puolen kuitenkin kuntalaisen pohdintaan. Tulevaisuuden kunta tulee joka tapauksessa olemaan asukkaana kunta kansalaisyhteiskunnassa ja toivottavasti myös luottamusyhteiskunnassa.

Tulevaisuuden kunta on moniääninen ja älykäs kunta, jossa asukkaat ovat saumattomassa yhteistyössä kuntaorganisaation kanssa. Poliitti-

sen johdon rooliin eivät kuulu tietojen salailu eikä kasvottomuus, kun asukkaalle tärkeitä asioita valmistellaan. Avoimuus ja yhteistyö tulevat olemaan avainsanoja, jotka ohjaavat kunnan poliittista johtoa ja luottamuksen rakentamista. Jos esimerkiksi kaavoitusta edeltävässä Osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa (OAS) luvataan tehdä yhteistyötä osallisten kanssa, lupaus on myös lunastettava. Onko se yhteistyötä, että asukkaalle esitellään kaavaluonnos, jossa seudullisen yhteistyön lopputulos ja maakunnallinen kaava mitätöidään?

Kun virkamies korostetun tärkeänä tuo esille, että ”valitkaa sitten Hallinto-oikeuteen”, ovat argumentit hukassa. Toivottavasti tätä kaavaprosessin kohokohtaa ei jatkossa ehdota yksikään luottamushenkilö. Kunnan korkea virkamies on kyllä pelotellut kuntalaista vuosien varrella jopa oikeudellisilla toimil-

la. Tällainen asetelma viittaa menneisyyteen, jossa ilman virallista asemaa oleva ihminen oli käskyläinen – alamainen. Miltä tuntuu, kun sanon, että Tulevaisuuden kunnassa kunnan virkakoneisto luottamushenkilöineen on kuntalaisen palvelija? Luottamussohje ja -suhde syntyy vain, jos kuntalainen saa valtuuttamaltaan henkilöltä vastauksen häntä vaivaavaan kysymykseen.

Edellä kuvatuissa maankäyttöön ja kaavoitukseen liittyvissä prosesseissa kuntalaisen näkökulmasta näyttää poliittisen johdon harjoittava ote. Toivion alueen kaavoituksessa ei ole otettu huomioon kunnan hallittua kasvua. Maankäytölliset ratkaisut on hoidettu ahneuden periaatteella, ikään kuin ihminen tietäisi, mitä vuoteen 2050 mennessä ja sen jälkeen tapahtuu.

Jaakko Pitkänen
Yhteiskunnan kehitystä seuraava eläkeläinen